

TWO Chapter 551 ลีสาวงาม

นอกเหนือจากการสนับสนุนทางการเงิน ตามแผนการยุทธศาสตร์ของสถาบันวิจัยที่ 7 แล้ว เขายังต้องการจะทำข้อตกลงบางอย่างกับโครงสร้างรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียงด้วย

โอหยางໂ໊วจะต้องรอนถึงปีใหม่ แล้วค่อยรวบรวมเหล่าข้าราชการมาพูดคุยเกี่ยวกับประเด็นนี้ มันถึงเวลาแล้วที่พวกเขาจะยกเครื่องรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการใหม่

หลังจากได้รับคำสัญญาจากโอหยางໂ໊วแล้ว หลิวໂມและคนอื่นๆก็รู้สึกปิติยินดี

“อย่างน้อย ข้าก็ไม่ต้องเสียหม้อต้มชาดีๆ!” มีบางคนแอบบ่น

“...”

ก่อนออกจากสถาบันวิจัย โอหยางໂ໊วบอกหลิวໂມเกี่ยวกับความต้องการของเขา เขาต้องการให้สถาบันวิจัยที่ 7 ทำงานร่วมกับอู่ต่อเรือ เพื่อปรับปรุงหลงໂ໊วฮ่าว และเพิ่มปืนใหญ่ให้กับมัน

หลิวໂມและคนอื่นๆต้องการจะสร้างระบบอุตสาหกรรม ซึ่งหนึ่งในเหตุผลของความต้องการก็คือ การวิจัยอาวุธและกระบวนการสร้างพวกมัน อย่างไรก็ตาม เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว พวกเขายังต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่ง

ดังนั้น โอหยางໂ໊วต้องการให้พวกเขาจัดเตรียมปืนใหญ่โบราณบางส่วนไว้สำหรับเรือรบ

กลางถึงหลังโชวฮ่าว โอหยางโชวใช้มันไม่กี่ครั้งในตอนที่เขาเริ่มสำรวจเกาะนี้
โจว หลังจากนั้น ส่วนใหญ่มันจะถูกเทียบท่าอยู่ที่ท่าเทียบเรือเป่ย์ไห่

ผู้เฒ่าซุนดูแลรักษาหลังโชวฮ่าวราวกับเป็นคนรักของเขา ทุกครั้งที่เขามีไอเดีย
ใหม่ๆ เขาจะลองทดสอบกับหลังโชวฮ่าว ทำให้มันเป็นคั้งหนูทดลองของเขา

หลังโชวฮ่าวในปัจจุบัน แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง

ในตอนนี้ ขณะที่โอหยางโชวต้องการจะให้ปรับปรุงเรืออย่างฉับพลัน

ไม่มีใครมองว่ามันเป็นเรื่องผิดปกติเลย

“ทำไมข้าถึงรู้สึกได้ว่า ท่านมีเจตนาอื่น?”

หลิวโม่มองไปที่โอหยางโชว และถามอย่างไม่มั่นใจ

โอหยางโชวยิ้มและไม่ได้อะไร

“ท่านกำลังจะออกเดินทางสู่ท้องทะเลอีกครั้งใช่หรือไม่?” หลิวโม่พยายามจะ
ถามอีกครั้ง

โอหยางโชวไม่สนใจเขาและเดินออกไป

“แค่ดูแลมันเหมือนปกติก็พอ!” ก่อนที่จะออกไป โอหยางโชวมักจะกังวลอยู่
เสมอ เขาจึงกล่าวประโยคนี้ออกมา

“ไม่ต้องกังวล!”

หลิวไม่กลับไปทำงาน เขารู้สึกหดหู่เล็กน้อยที่ไม่ได้รับข่าวลือใดๆจากโอหยาง
โซว

ใครบอกว่า สถาบันวิจัยไม่สนใจเรื่องซุบซิบกัน

พวกเขาเพียงแค่อุจจาระในสายของโลกภายนอกเท่านั้น

.....
.....

หลังจากที่ออกจากสถาบันวิจัยแล้ว โอหยางโซวไม่ได้ไปที่อื่นอีก เขากลับไปที่
คฤหาสน์ขุนพลผู้ว่าราชการ

มันเป็นเดือนที่ 12 แล้ว และโรงเรียนเสมือนก็ไม่มีวันหยุด

ในช่วงบ่าย มันเป็นเวลาที่ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับอารยธรรมจินโบราณ ไม่ว่า
เธอจะเกลียดมันและไม่ต้องการมันเพียงใด เธอก็ยังคงตั้งใจเรียน

จากทั้ง 4 ประเภท เครื่องดนตรี, หมากรุก, หนังสือ และการคัดอักษร เด็กน้อย
ชอบเพียงแต่การคัดอักษรเท่านั้น

เธอไม่สนใจเล่นเครื่องดนตรีหรือหมากรุกเลย แต่โอหยางโซวก็ไม่สามารถจะ
ทำอะไรได้

มีคนกล่าวว่า พรสวรรค์ด้านการคัดอักษรของเธอนั้นยอดเยี่ยมมาก

ในเวลาเพียง 3 เดือน การคัดอักษรของเธอผ่านมาตรฐานบางอย่างแล้ว

ในชีวิตที่แล้วของเขา โอหยางโซวใช้ชีวิต 5 ปีในเกมส์ เขาได้เขียนโดยใช้พุ่กันมาตลอดทั้ง 5 ปี แม้จะไม่กล้าออกมา แต่เขาก็คงโหยหามัน

พี่ชายน้องสาวอยู่ในห้อง คนหนึ่งกำลังตั้งใจเขียน อีกคนกำลังเขียนด้วยอารมณ์ที่พึงพอใจ

“พี่ชาย ท่านกำลังจะแต่งงานกับพี่สาวช่งเจียหรือ?”

ในขณะที่เด็กน้อยกำลังเขียน เธอก็เงยหน้าขึ้นมาอย่างฉับพลันและถามเขา

โอหยางโซวตกใจเล็กน้อย เขาวางพุ่กันในมือลงและกล่าวว่า “ถูกต้อง เจ้าไม่มีความสุขหรือ?”

ทั้งสองสนิทกันมากเกินไป

การเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยของเธอ จึงไม่สามารถจะหลบเลี่ยงการสังเกตของ เขาได้

วันก่อน โอหยางโซวได้พูดคุยกับช่งเจียเกี่ยวกับเรื่องการแต่งงานแล้ว

ความสุขที่ไม่คาดคิดนี้ ทำให้เธอตกใจมาก และในระยะสั้นๆ ข้างก็แพร่สะพัดไปทั่วทั้งอาณาสนั

รัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการ ได้เริ่มดำเนินการและจัดเตรียมทุกสิ่งสำหรับงานแต่งงานของลอร์ด เมื่อคนภายในเมืองได้รับข่าว ความรู้สึกปิติยินดีและมีความสุขก็ปรากฏเด่นชัดบนใบหน้าของพวกเขา

ในเวลาเพียงวันเดียว ความเชื่อมั่นของผู้คนก็เริ่มขึ้นอีกจุดหนึ่ง เมื่อเห็นเช่นนั้น โอหยางโชวกีตระหนักได้ถึงความสำคัญของการแต่งงานและการคลอดบุตรของลอร์ด ที่มีต่อประชาชนของเขา

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ โอหยางโชวไม่แปลกใจเลยที่คนฉลาดอย่างปิงเอ๋อจะได้รับข่าว

“นิคหน้อย” ปิงเอ๋อคอดกและดูน่าสงสาร

“ทำไมล่ะ?” โอหยางโชวถาม

“เมื่อพี่ชายแต่งงานแล้ว ท่านก็จะไม่ใช่พี่ชายของปิงเอ๋ออีก และท่านก็คงจะไม่รักปิงเอ๋อเหมือนเดิม”

เธอบ่น การแสดงออกของเธอคงจะทำให้ทุกคนที่พบเห็นตกตะลึง

ขณะที่เธอกำลังเติบโตขึ้น เต็ดน้อยไม่ได้ปรารถนาให้เขามาสนใจเธอทุกๆวัน เหมือนกับสมัยก่อน เธอค่อยๆเติบโตและมีอิสระในตัวเองมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเธอได้บ่มเพาะหัวใจพระสูตรหวู่โกว

เพียงแค่นี้ โอหยางโชวรู้สึกว่ เต็ดน้อยนี้ไม่ได้ต่างจากเมื่อก่อนเลย ความเชื่อมั่นของเธอที่มีต่อพี่ชายของเธอไม่ได้เปลี่ยนไปเลยแม้แต่น้อย

โอหยางโชวยิ้ม “เจ้าได้ยืมมาจากใคร? เจ้ากำลังถึงทฤษฎีแปลกแบบใดกัน?”

“พวกพี่สาวทุกคนบอก” ปิงเอ๋อกล่าวออกมาอย่างไม่ค่อยพอใจเล็กน้อย

“เด็กโง่”

โอหยางໂໜລູບຫ້ວເລີກໆຂອງເຮົາ

ถ้าเป็นก่อนหน้านี้ เธอคงจะไม่พอใจอย่างแน่นอน เพราะเธอไม่ต้องการให้พี่ชายของเธอปฏิบัติราวกับเธอเป็นเด็กเล็กๆ เฉพาะในตอนี้ ที่เธอไม่ปฏิเสธมัน

โอหยางໂໜກໍ່ມື້ນຳລຸ່ງໄປຢູ່ໃນຮັດບ່າຍຕາຂອງເຮົາ ແລະກ່າວວ່າ “ເມື່ອພີ່ໜາແຕ່ງງານ ໄມ່ເພີ່ງແຄ່ພີ່ໜາຈະຮັກເຈົ້າເມື່ອນເດີມເທົ່ານັ້ນ ເຈົ້າຍັງຈະໄດ້ຮັບພີ່ສະໄໝ້ທີ່ຮັກເຈົ້າມາກເຊັ່ນເດີມກັນ ເພີ່ມເຂົ້າມາດ້ວຍ ເຈົ້າໄມ່ຮູ້ຫຼືຫຼໍ?”

“จริงหรือ?” ปิงเอ๋อรู้สึกไม่มั่นใจ

โอหยางໂໜສ່າຍຫ້ວແລະເບກນ້ຳຝາກຂອງເຮົາ ແລ້ວກ່າວວ່າ “ຫ້າໄມ່? ຕອນນີ້ເຈົ້າໄມ່ແມ້ແຕ່ຈະເຮືອພີ່ໜາຂອງເຈົ້າແລ້ວຫຼືຫຼໍ?”

“โอ๊ย!”

ປິ່ງເອ້ອຸ່ນມາມອນນ້ຳໂອຍາງໂໜເມື່ອນຈະໂກຣຫຼ ອຸ່ງໄກກໍ່ຕາມ ດວງຕາຂອງເຮົາກຸ່ດັບເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸບ

“เขียนตัวอักษรของเจ้าต่อไป หยุดเล่นได้แล้ว” โอหยางໂໜກຸ່ດັບມາເຮືອນຕ້ວອັກສຣຂອງເຂົາຕ່ອເຊັ່ນກັນ

“โอ้!” เด็กน้อยกลับมาตั้งใจเขียนอีกครั้ง

โอหยางໂໜຄອນຫ້າຍໃຈ ຍິ່ງເດັກນ້ອຍນີ້ໂຕມາກຊິ້ນ ເຮົາກໍ່ຍິ່ງຄິດມາກຊິ້ນ

ในเวลานี้ โอบางโชนไม่รู้ว่เขาควรจะรู้สึกร่างไรดี

.....
.....

ไกอปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 20

ฟ่านหลี่และกลุ่มของเขามาถึงเมืองซานไห่

เหล่าองครักษ์ทมิฬจากองครักษ์อสรพิษทมิฬ เป็นผู้นำพวกเขาเข้ามา นอกเหนือจากฟ่านหลี่แล้ว ยังมีอีกบุคคลที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์ที่ติดตามเขามา เธอเป็น 1 ใน 4 สาวงามของจินโบราณ ไชซี

ทุกคนรู้ว่า 4 สาวงามของจินโบราณ ได้แก่ ไชซี, หวังเจ้าจุน, เตียวซาน(เตียวเสี้ยน) และหยางหยูฮวน(หยางก๊วยเฟย) พวกเขาได้รักษายาวสาวงามที่สามารถทำให้ปลาจมน้ำ, ห่านตกจากท้องฟ้า, พระจันทร์ปิดตา และดอกไม้รู้สึกรับอาย ในทุกครั้งที่พวกเขาปรากฏตัว

เรื่องปลาจมน้ำ เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของไชซี ขณะที่เธอชักเส้นใยอยู่ริมแม่น้ำ

เรื่องห่านตกจากท้องฟ้า เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของหวังเจ้าหยุน ขณะที่เธอเดินทางออกจากประเทศบ้านเกิดของตัวเอง

เรื่องพระจันทร์ปิดตา เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของเตียวซาน ขณะที่เธออธิษฐานกับพระจันทร์

เรื่องดอกไม้้อาย เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของหยางหยูฮวน ขณะที่เธอกำลังดื่มด่ำกับทิวทัศน์ของสวนดอกไม้

สาวงามในตำนานปรากฏตัวขึ้นในเขตทุรกันดารเป็นครั้งแรก ปลดปล่อยให้ธรรมดาทั่วไปมีโอกาสได้เห็นความงามของพวเธอ

ไซซีคือ เด็กสาวที่ชักเส้นใยยูริเมแม่น้ำ เธอมีลักษณะที่เด่นชัด ใบหน้าสีลูกพีช, โครงสร้างพิเศษ ในขณะที่เธอชักเส้นใยยูริเมแม่น้ำ ภาพสะท้อนจากน้ำใส ทำให้เธอดูงดงามมากยิ่งขึ้น ปลาในแม่น้ำรู้สึกว่ายเหนื่อยมากเกินไป และพวกมันจมลงไปใมน้ำ โดยมีความอ้อายเต็มอยู่บนใบหน้าของพวกมัน

นี่เป็นเรื่องราวของปลาจมน้ำ

TWO Chapter 552 นักบุญธุรกิจ

ในขณะที่โอหยางໂ໊วได้พบกับไซซีตัวจริง ช่วยไม่ได้ที่จินตนาการของเขาจะพังทลายลง

ในครั้งที่ฟานหลี่เริ่มปลื้กวิเวมาอยู่อย่างสันโดษ เขาได้กลายเป็นชายชราผมขาวแล้ว เพียงคิดซักเล็กน้อย ทุกคนจะคาดเดาได้ว่า สาวงามอย่างไซซีที่อยู่ข้างๆเขาจะเป็นเช่นไร ความงามอันเย้ายวนใจของเธอ ไม่สามารถจะหลบหนีพ้นช่วงเวลาได้อย่างแท้จริง

เมื่อเวลาผ่านไป เธอหลงเหลือเพียงความเมตตาและความเจ็บสงบเท่านั้น

ในตอนนี้ ทุกคนยังสามารถมองเห็นความงามในอดีตผ่านการแสดงออกอัน
อ่อนโยนของเธอได้เล็กน้อย

แม้ว่าทั้งคู่จะไม่ได้อ่อนเยาว์อีกแล้ว อย่างไรก็ตาม ทุกคนที่มองไปยังคู่รักคู่นี้ ก็
ยังคงเต็มไปด้วยความอิจฉา

พวกเขามีลักษณะ ดังคำกล่าวที่ว่า อยู่จนแก่เฒ่าไปด้วยกัน

หลังจากที่ฟานหลี่และไซซีคำนับทักทายอย่างสุภาพแล้ว พวกเขาก็ย้ายเข้าสู่
ดินแดนซานไห่อย่างเป็นทางการ

“คำนับท่านลอร์ด!”

ฟานหลี่คำนับโอหยางโหวอีกครั้ง เพื่อยืนยันความสัมพันธ์ของพวกเขาในฐานะ
ลอร์ดและข้ารับใช้ โอหยางโหวยอมรับการคำนับของเขาและตรวจสอบสถานะ
ของเขา

ชื่อ : ฟานหลี่(ระดับนักบุญ)

ฉายา : นักบุญธุรกิจ

ราชวงศ์ : ฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง(แคว้นฉู่)

อัตลักษณ์ : ข้าราชการพลเรือนแห่งดินแดนซานไห่

อาชีพ : ข้าราชการพลเรือน

ความจงรักภักดี : 70

ความเป็นผู้นำ : 85

กำลัง : 45

สติปัญญา : 98

การเมือง : 95

ลักษณะพิเศษ : โลกร่ำรวย(ดัชนีเศรษฐกิจของดินแดน เพิ่มขึ้น 5%, ความรุ่งเรืองทางการค้า เพิ่มขึ้น 15%, เก็บภาษีได้ เพิ่มขึ้น 5%, ทักษะความชำนาญของพ่อค้า เพิ่มขึ้น 25%)

หนังสือ : ม้วนกระดาษฟานหลี่ 2 ฉบับ

การประเมิน : เป็นที่รู้จักในนามของ ฟานหลี่แห่งแคว้นเยว่, ฉี่จื่อผีแห่งแคว้นฉี และเถาจุกแห่งแคว้นหวู่(อู่) เขาเป็นผู้ที่จงรักภักดีต่อแคว้นของเขา สติปัญญาอันเฉียบแหลมทำให้เขาสามารถอยู่รอดได้ เขาดำเนินธุรกิจของเขาเพื่อแสวงหาความมั่งคั่ง และได้รับชื่อเสียงไปทั่วแผ่นดิน สุดท้ายแล้ว เขาได้ส่งผ่านความมั่งคั่งและความสำเร็จให้กับรุ่นต่อไป

ตามที่คาดหวังไว้จากนักบุญธุรกิจผู้นี้ สถานะของเขาแข็งแกร่งเป็นอย่างมาก ไม่เพียงแต่สถานะสติปัญญาและการเมืองจะเข้าใกล้ขั้นสูงสุดเท่านั้น แม้แต่สถานะความเป็นผู้นำของเขาก็ก็นับถึง 85 เขาเป็นผู้ที่มีความสามารถรอบด้านอย่างแท้จริง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะพิเศษของเขา ที่สามารถเพิ่มการเก็บภาษีให้กับดินแดน
ได้ มันเป็นเรื่องที่ไม่เคยปรากฏขึ้นมาก่อน

เพียงแค่นี้เพียงอย่างเดียว ก็มีค่ามากกว่า 100,000 เหรียญทองแล้ว

เมื่อเขาได้ตรวจสอบสถานะของฟ้านหลီแล้ว โอหยางโชวกัถือโอกาสตรวจสอบสถานะของไซจีพร้อมไปด้วย

ชื่อ : ไชยสี(ระดับพระเจ้า)

ฉายา : 1 ใน 4 สาวงามของจีนโบราณ

ราชวงศ์ : ฤคูปไม้ผลิและใบไม้ร่วง(แคว้นเขว)

อัตลักษณ์ : ชาวเมืองซานไห่

อาชีพ : นางรำในราชสำนัก

โครงสร้างร่างกาย : 20

ความเข้าใจ : 15

เล่มที่ : 25

โชคดี : 8

ลักษณะพิเศษ : ปั่นเส้นใย(ประสิทธิภาพในการผลิตเสื้อผ้าเพิ่มขึ้น 15%, การผลิตผ้าฝ้าย เพิ่มขึ้น 5%, ชื่อเสียงของดินแดน เพิ่มขึ้น 10%)

การประเมิน : ไชชีเกิดในหมู่บ้านจุหลอ ขณะที่เธออาศัยอยู่ทางตะวันตกของหมู่บ้าน เธอถูกเรียกว่าไชชี และบางคนก็เรียกเธอว่าอีกงว หน้าตาของเธอดูราวกับเป็นนางฟ้า เธอมีหุ่นที่สมบูรณ์แบบ ไม่อ้วนเกินไป ไม่ผอมเกินไป เธอถือเป็นหญิงสาวที่งดงามที่สุดในยุคนั้น

คล้ายกับ 10 ขุนพล ที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน 4 สาวงาม ถูกจัดเป็นบุคคลทางประวัติศาสตร์ระดับพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม ในทางตรงกันข้ามกับเหล่าข้าราชการและขุนพล สถานะของเธอมิ
ลักษณะคล้ายคลึงกับสถานะของผู้เล่น โดยมีค่าสูงสุดที่ 20 จุด

อย่างไรก็ตาม เสน่ห์ของเธอได้ข้ามผ่านค่าสูงสุด ไปอยู่ที่ 25 จุด อย่างน่าตกใจ
ด้วยสถานะของมัน ทุกคนจะคาดเดาได้ว่า เธอเคยงดงามมากเพียงใด โชคร้ายที่
สถานะโชคดียังของเธอมีเพียง 8 จุด ทุกคนจะเห็นได้ว่าในประวัติศาสตร์ เธอมีชีวิต
ที่ยากลำบากเพียงใด

ความงดงามมักจะมาพร้อมกับชีวิตที่ยากลำบาก มันมักจะเป็นเช่นนี้อยู่เสมอ

ตำนานได้กล่าวไว้ว่า หลังจากที่แคว้นหวู่(อู่)ล่มสลาย ไชชีได้กระโดดน้ำตายเพื่อ
แสดงถึงชีวิตที่น่าเศร้าของเธอ

ในเกมส์ ไกอาลือกที่จะใช้เรื่องราวความรักของพวกเขาเป็นแกนหลัก ช่วยเขียน
ตำนานใหม่ขึ้นมา เพื่อสาวงามผู้นี้โดยเฉพาะ

ลักษณะพิเศษของเธอ ไม่สามารถจะมองข้ามได้ นอกเหนือจากประสิทธิภาพและการผลิตจะเพิ่มขึ้นแล้ว มันยังช่วยเพิ่มชื่อเสียงให้กับดินแดนอีกด้วย

มันเป็นสิ่งที่หายากอย่างมากในหมู่ลักษณะพิเศษของบุคคลทางประวัติศาสตร์

โอหยางโซวเคว่า เรื่องนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเสน่ห์ของเธอ และฉาก 1 ใน 4 สาวงามของจินโบราณของเธอ

คู่สามีภรรยาคู่นี้ เป็นตำนานอย่างแท้จริงในยุคของพวกเขา

โอหยางโซวเคาคเคว่า ชาวที่ไปก๊วยย้ายเข้าสู่วิทยาลัยธุรกิจ ได้แพร่กระจายไปถึงหูของฟานหลี่แล้ว ไม่อย่างนั้น เขาคงจะไม่ตอบรับข้อเสนอของโอหยางโซวรวดเร็วเช่นนี้

ไม่ว่าอย่างไร เขาก็เป็นนักบุญคนแรกที่จะได้รับตำแหน่งอย่างเป็นทางการในดินแดนซานไห่

ในทางกลับกัน ไชซีไม่ได้กล่าวอะไรออกมาตั้งแต่ต้นจนจบ

ช่วงเวลาที่ทั้งสองย้ายเข้ามา โอหยางโซวได้รับการแจ้งเตือนจากระบบ

“แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเย่วหฺวี่ ไชวีได้ย้ายเข้ามาอยู่ดินแดนซานไห่แล้ว กระตุ้นควอสเรื่องราวแรงค์ B ‘4 สาวงาม’ คุณจะยอมรับควอสเรื่องราวแรงค์ B นี้หรือไม่?”

ชื่อควอส : 4 สาวงาม(แรงค์ B)

เบื้องหลังเคส : 4 สาวงามของจีนโบราณ ได้แก่ ไซซี, หวังเจ้าหยุน, เตียวชาน และหยางหยูฮวน

ความต้องการเคส : ได้รับการยอมรับอย่างน้อย 3 ใน 4 สาวงาม โดยให้พวกเธอย้ายเข้าสู่ดินแดนซานไห่

กำหนดเวลา : ภายใน 3 ปี

รางวัลเคส : ดินแดนจะได้รับฉายา เมืองหลวงแห่งมนเสน่ห์ ในขณะเดียวกัน ลอร์ดจะได้รับสถานะเสน่ห์ 8 จุด

ความยากลำบากในการได้รับการยอมรับจาก 3 ใน 4 สาวงาม ภายในเวลา 3 ปี นั้น มันไม่น้อยไปกว่าวเคสการอภิปรายของนักปรัชญาเลย ความโชคดีและเสน่ห์ที่ต่ำของเขา จะกลายเป็นอุปสรรคสำคัญ

จากการคำนวณเวลา ในสมรภูมิต่อไป ราชวงศ์ฮั่นตะวันออกจะเข้าสู่เกมส์ ในเวลานั้น หวังเจ้าหยุนก็จะปรากฏตัวขึ้น

หลังจากนั้น ก็เป็นเตียวชานจากราชวงศ์ฮั่นตะวันออก แล้วก็หยางหยูฮวนจากราชวงศ์ถัง หากทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปอย่างราบรื่น มีโอกาสที่เคสนี้จะจบทันภายใน 3 ปี

ก่อนที่ฟานหลี่จะเดินทางมาถึง โอหยางโชวได้วางแผนเอาไว้แล้ว เขาต้องการจะให้ฟานหลี่ไปเป็นเจ้ากรมการเงินแทนชู่หยิงหยู สำหรับชู่หยิงหยู เธอจะกลายเป็นรองเจ้ากรม และเป็นหัวหน้าฝ่ายอุตสาหกรรม

ในประวัติศาสตร์ ไม่ว่าจะสมัยเป็นข้าราชการหรือพ่อค้า ฟานหลี่ต่างก็มีผลลัพธ์ที่
ยอดเยี่ยม ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนหรือความสุขุมรอบคอบของเขา มันทำให้เขา
เป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดสำหรับตำแหน่งนี้

ดังนั้น โอหยางໂ໊วจึงเลือกฟานหลี่เป็นเจ้ากรมการเงิน

ยิ่งดินแดนขยายตัวออกไป มันก็ยังเป็นเรื่องยากสำหรับขุ่ยหิงหยูในการดำรง
ตำแหน่งนี้ของเธอ ความคิดเชิงลบต่อเธอในดินแดน โดยเฉพาะในเมืองซานไห่
ไม่เคยหยุดลงเลย

ดังนั้น การก้าวถอยหลังของเธอนี้ จึงไม่ได้เป็นความคิดที่แย่เลย ในความเป็นจริง
แล้ว มันช่วยเธอด้วยซ้ำ

แน่นอน ก่อนที่เขาจะแต่งตั้งฟานหลี่ โอหยางໂ໊วจำเป็นต้องพูดคุยเรื่องนี้กับ
น้องสาวของเขาก่อน

สถานที่ที่เขาเลือก ไม่ใช่ห้องอ่านหนังสือของเขา แต่เป็นภายในสวนในพื้นที่
ชั้นใน ความตั้งใจของเขานั้นชัดเจน นี่เป็นการสนทนาระหว่างพี่น้อง ไม่ใช่การ
สนทนาระหว่างลอร์ดและข้ารับใช้

TWO Chapter 553 งบประมาณทางการเงิน

ณ คฤหาสน์ขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง, สวนภายในพื้นที่ชั้นใน

มันเป็นฤดูหนาวแล้ว แต่สวนภายในพื้นที่ชั้นในยังคงมีชีวิตชีวาอยู่ ดอกไม้แน่น
ร้อยๆบานสะพรั่ง กลิ่นหอมอบอวนของดอกไม้ และเสียงนกร้องเต็มอยู่ภายใน
สวน

ทางตะวันออกของสวน มีอาคารที่ชื่อว่า ศาลาตงหลิน โอหยางໂໜวักจะมานั่ง
ผ่านคลาที่นี่ และในก่อนหน้านี้ เขาได้ต้อนรับพ่อแม่ของซ่งเจียที่ศาลาแห่งนี้

“พี่ใหญ่ ท่านเรียกหาข้า เกี่ยวกับเรื่องท่านฟานหลี่ไช่หรือไม่”

ซุ่ยหยิงหยู่นั้นเฉียบคมมาก เธอสามารถคาดเดาความคิดของโอหยางໂໜวได้
ในทันที

“ถูกต้อง”

ในการพูดคุยกับซุ่ยหยิงหยู เป็นธรรมดาที่โอหยางໂໜวจะไม่ตีพุ่มไม้รอบๆ เขายิ้ม
และกล่าวว่า “ถ้าข้าต้องการให้เจ้าก้าวลงจากตำแหน่งเจ้ากรมการเงิน เจ้าจะทนรับ
มันได้หรือไม่?”

จากเจ้ากรมทั้งสี่ มีเพียงซุ่ยหยิงหยูเท่านั้น ที่ไม่เคยถูกโยกย้าย

ตอนนี้ มันถึงเวลาที่จะเข้าสู่ยุคใหม่ และมีผู้นำคนใหม่แล้ว

โอหยางໂໜวรีบผลักดันฟานหลี่ออกไป เพื่อให้เขาทำความเข้าใจหน้าที่ของเขาให้
เร็วที่สุด เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงองค์กรกำลังจะมาถึง ดังนั้น การยืนยันตัวผู้นำ
คนใหม่ของกรมการเงินจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

“เล็กน้อย” ต่อน้าโอหยางໂໜว ซุ่ยหยิงหยูไม่จำเป็นต้องซ่อนอะไร

ทุกคนต้องไม่มองเพียงแค่ว่าเธอเป็นหญิงสาวที่อ่อนโยน ภายในจิตใจลึกๆ เธอเป็นคนที่เข้มแข็งอย่างแท้จริง แม้ว่าเธอจะไม่ใช่มนุษย์ที่ชอบพุดมา แต่เธอก็เป็นคนที่เด็ดเดี่ยว และอุทิศตัวเองให้กับการดำเนินกรรมการเงิน

ตอนนี้ โอหยางโซวมาขอให้เธอมอบอำนาจของเธอให้กับคนอื่น ถ้าเป็นคนอื่นที่ไม่ใช่เธอ พวกเขาคงจะรู้สึกไม่มีความสุขเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างมาก

อย่างไรก็ตาม จากคำกล่าวของเธอ เธอเข้าใจดีอยู่แล้วว่า วันนี้จะมาถึงไม่ช้าก็เร็ว

แม้ว่าโอหยางโซวจะไว้วางใจและสนับสนุนเธออย่างมาก แต่ในขณะที่ดินแดนขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เหล่าข้าราชการและประชาชนคนอื่นๆ จะไม่ยอมรับให้เธอดำรงตำแหน่งที่สำคัญนี้

ขุ่ยหยิงหยูไม่ใช่คนโลกในชื่อเสียงเงินทอง เธอเพียงต้องการจะมีส่วนร่วมเท่านั้น

โดยเฉพาะหลังจากที่ ช่งเจี๋ยและซุนเสี่ยวเยว่มีบทบาทที่ชัดเจนขึ้น สัญชาติญาณผู้หญิงของเธอก็เริ่มตื่นขึ้นช้าๆ

ใครบอกว่าผู้หญิงอ่อนแอกว่าผู้ชาย?

ตัวอย่างเช่น มู่กุ้ยหยิงและฟานหลี่ฮั่ว ทั้งสองเป็นสาวงามสวยประหลาด พวกเธอได้พิสูจน์คุณค่าของพวกเธอในสนามรบแล้ว ขุ่ยหยิงหยูจึงต้องการจะเข้าถึงความสำเร็จของตัวเอง ในด้านข้าราชการพลเรือนบ้าง

แม้ว่ามู่หลานเยว่จะเป็นผู้หญิง และเธอได้รับตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดเงินฮั่นแล้ว อย่างไรก็ตาม ทุกคนรู้ว่าเธอแตกต่าง ในแง่นี้ ผู้เล่นมีลำดับที่พิเศษกว่า

โอหยางโซวหัวเราะ “ทุกคนควรจะทำหน้าที่อย่างดีที่สุด ไม่ว่าพวกเขาจะได้รับตำแหน่งอะไรก็ตาม แม้ว่าข้าจะถอดเจ้าออกจากตำแหน่งเจ้ากรม แต่งานต่อไปของเจ้ามีความสำคัญไม่แพ้กัน ดังนั้น เจ้าไม่จำเป็นจะต้องผิดหวังไป”

หลังจากที่กล่าวคำเหล่านั้นแล้ว โอหยางโซวก็แนะนำแผนการของเขาให้กับเธอ หลังจากนั้น เขาก็กล่าวว่า “เจ้าเคยดำรงตำแหน่งเจ้ากรมการเงินแล้ว เจ้าคงจะรู้ดีว่าศักยภาพของฝ่ายอุตสาหกรรมนั้นมีมากเพียงใด ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมในอนาคตของดินแดนนั้น ฝ่ายอุตสาหกรรมจะเป็นแกนหลักในการดำเนินการ”

เมื่อขู่หยิงหยูได้ยินเช่นนั้น ดวงตาของเธอก็เปล่งประกายขึ้น

“หลังจากปีใหม่ โครงสร้างรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียงจะเปลี่ยนไป เจ้าจะต้องช่วยฟ่านหลี่ ให้เขาทำความเข้าใจตำแหน่งของเขาและกรมการเงินให้เร็วที่สุด นอกจากนี้ ข้าต้องการจะฟังความเห็นของเจ้า เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงฝ่ายอุตสาหกรรมด้วย อย่าทำให้ข้าผิดหวังล่ะ!” โอหยางโซวกล่าว

“พี่ใหญ่อย่าได้กังวลเลย!” ขู่หยิงหยูกล่าวอย่างมั่นใจ

“แล้วข้าจะรอฟังข่าวดีจากเจ้า!” โอหยางโซวยิ้ม

พี่ชายน้องสาวยังคงพูดคุยเรื่องอื่นๆต่อไปซักพัก ก่อนที่จะแยกย้ายกัน

.....
.....

ไกอ ปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 21

รัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง ได้ประกาศการแต่งตั้งตำแหน่งใหม่ของ ฟานหลี่และชู่หยิงหยูอย่างเป็นทางการ

ฟานหลี่จะเป็นเจ้ากรมการเงิน ในขณะที่ชู่หยิงหยูจะเป็นหัวหน้าฝ่ายอุตสาหกรรม และรองเจ้ากรมการเงิน สำหรับคู่เสี่ยวหลานที่เป็นหัวหน้าฝ่ายอุตสาหกรรมเดิม เธอจะเข้ารับตำแหน่งอื่นภายในกรม

เมื่อมาถึงจุดนี้ ตัวแทนของโรงเรียนปรัชญาธุรกิจทั้งสอง ไป๋ก๊วยและฟานหลี่ ได้ ย้ายเข้ามาเป็นแกนหลักของดินแดนซานไห่อย่างเป็นทางการแล้ว หนึ่งในงานใน มหาวิทยาลัยสีหนาน เพื่อสอนลูกศิษย์ อีกหนึ่งงานในรัฐบาลกลาง

โรงเรียนปรัชญาธุรกิจได้ประกาศการมาถึงเขตธุรกิจการค้าของพวกเขาอย่างเป็นทางการแล้ว

อาจกล่าวได้ว่า ไป๋ก๊วยได้ดำเนินแผนการของเขา และได้ผลลัพธ์ที่ยอดเยี่ยม

ต่อไปเป็นอะไร?

ทุกคนสามารถลองคาดเดาได้!

พร้อมกับการแต่งตั้งฟานหลี่ เจ้ากรมทั้งสี่กลายเป็นผู้เล่นแถวหน้าอย่างแท้จริง เสี่ยวเหอ, เว่ยหยาง, ฟานหลี่ และคู่หูคู่ซี้ พวกเขาทั้งหมดต่างก็เป็นข้าราชการที่มี ชื่อเสียงในสมัยของพวกเขา พวกเขาเป็นแม่แต่มหาเสนาบดีที่มีชื่อเสียง

ด้วยการมีพวกเขาอยู่ โอหยางโชวจึงไม่จำเป็นจะต้องกังวลสิ่งใดอีกต่อไป

ในขณะเดียวกัน รัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง ก็ได้ประกาศตำแหน่งของซูเจ้อ

ซูเจ้อจะรับตำแหน่งเจ้ากรมการศึกษา, วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม และสาธารณสุข ซึ่งเสี่ยวเหอเคยรับตำแหน่งชั่วคราว

ในอีกไม่กี่วันข้างหน้า โอหยางโซวจะเริ่มพบกับเจ้ากรมทั้งสี่เป็นการส่วนตัว เพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างองค์กรครั้งใหม่

นอกเหนือจากนั้นแล้ว ยังมีเรื่องที่สำคัญอีก 2 ประการ

ประการแรก พวกเขาจำเป็นต้องพูดคุยกันเกี่ยวกับงบประมาณทางการเงินในปีหน้า

อย่างปฏิเสธไม่ได้ นี่เป็นครั้งแรกที่ดินแดนมีการวางแผนงบประมาณการเงินประจำปีของตน ด้วยเหตุนี้ มันจึงเหมือนกับเป็นการประกาศว่า ระบบการเงินของดินแดนได้รับการยอมรับแล้ว หลังจากที่มีระยะเวลาในการฝึกอบรมและสร้างอยู่นาน

กรมการเงินได้รับสมัครผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานในฝ่ายต่างๆและในจังหวัดต่างๆเข้ามา ในบรรดาคนเหล่านี้ มีข้าราชการบางคนเป็นผู้เล่น และพวกเขามีภูมิหลังที่มีชื่อเสียง และเป็นคนสำคัญในด้านการเงิน บางคนเคยแม้แต่ทำงานให้กับสหพันธ์

เห็นได้ชัดว่า ผ่านเกมส์นี้ สังคมทั่วโลกได้รับการตั้งค่าใหม่ทั้งหมด

ในชีวิตที่แล้วของเขา โอหยางโซวไม่เคยคิดว่า จะมีวันที่เขาได้รับสมัคร
นักวิทยาศาสตร์, ผู้ประกอบการ และคนระดับสูงจำนวนมาก ในฐานะลอร์ดเช่นนี้
ในโลกจริง คนเหล่านี้ต่างก็เป็นคนที่เขาเคารพบูชาและปรารถนาที่จะเป็น

ในไกอปีที่ 3 นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายทางทหารและค่าใช้จ่ายตามปกติแล้ว ยังมี
อีก 2 ส่วนที่จะต้องพิจารณาเป็นพิเศษ หนึ่ง คือ ระบบอุตสาหกรรมของ
สถาบันวิจัยที่ 7 และสอง คือ สาธารณูปโภค ภายใต้กรมการศึกษา,
วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม และสาธารณสุข

ตามแผนที่หลิวโมและคนอื่นๆกำหนดไว้ ระบบอุตสาหกรรมต้องใช้จ่ายเงินจำนวน
1.2 ล้านเหรียญทอง ในระยะเวลา 2 ปี และเงินจำนวนนี้ไม่ได้รับเป็นรายเดือน
ในช่วงเริ่มต้น พวกเขาจะใช้จ่ายเงินทุนมากที่สุด

เพียงแคในไกอปีที่ 3 พวกเขาก็ต้องการเงินอัดฉีดถึง 800,000 เหรียญทอง
แล้ว

สำหรับสาธารณูปโภค เสี้ยวเหอคำนวณคร่าวๆแล้ว เขากล่าวว่า มันจะมีค่าใช้จ่าย
ไม่น้อยกว่า 600,000 เหรียญทองในปีแรก

นอกจากนี้ ยังมีค่าใช้จ่ายทางการเงินจำนวนมหาศาล สำหรับองค์กรข่าวกรองอีก

ในระหว่างไกอปีที่ 2 องค์กรข่าวกรองทั้งสาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรรักษา
อสรพิษทวีป พวกเขาประสบความสำเร็จเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วง

สงครามกับประเทศไต้หวันเดิม ประโยชน์ของข้าวกรองเป็นสิ่งที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

ในทำนองเดียวกัน มีข้อดีก็ย่อมมีข้อเสีย เนื่องจากขาดแคลนเงินทุนและกำลังคน พื้นที่และระยะที่องค์กรข้างกรองสามารถทำงานได้ถูกจำกัดไว้

ดังนั้น โอหยางโซวจึงมุ่งมั่นที่จะเพิ่มการสนับสนุนของเขา เพื่อขยายเครือข่ายข้าวกรองให้ครอบคลุมไปทั่วทั้งประเทศจีนอย่างแท้จริง ภายใน 1 ปี

แน่นอนว่า การจะทำเช่นนั้น จะต้องใช้เงินทุนจำนวนมหาศาลจากดินแดนซานไห่